

Павузъ се вслуша и разбра, че камбаната бие за мъртвецъ.

— Дали не ми се счува? — се запита Павелъ.

Обзе го безнадежно предчувствие.

Стори му се, че камбаната бие за него.

Само осждениятъ на смъртъ познава чувството, което гнети душата, кога се чуе камбаненъ звънъ за погребение. Защото само осждения познава това непоносимо чувство на живия мъртвецъ. Чувството, че смъртъта е хванала съ костеливигѣ си пръсти врата ти, а предъ тебе живота като цѣфнало цвѣте се смѣе и лъха благовоние, е познато само на осждения на смъртъ. Само той познава това: какво е да желашъ нѣщо и да виждашъ, че то чезне; какво е да съзна-